

digere, om vi i Maj Maaned havde faaet nedsat en Kommission som den, der nu foreligger Forslag om at nedsætte, saaledes at man havde kunnet faa taget Spørgsmaalet op til grundig Undersøgelse. Jeg tror ikke, at man kan sige, at det Lovforslag om Fastsættelse af Huslejen, som vi i sin Tid behandlede, hører til de Love, hvorom man siger, at de hverken gør Skade eller Gavn, jeg er tilbøjelig til at tro, at netop den Lov har gjort baade Skade og Gavn, og jeg tror, at den har skræmmet i alt Fald en Del private bort fra at opføre Bygninger, som de ellers vilde have opført, og det er dog egentlig det eneste, som kan hjælpe paa den Bolignød, vi har. Spørgsmaalet om gode og sunde Boliger er saa vigtigt, at jeg synes, ogsaa Staten maa gøre alt, hvad der kan gøres, for at vække Interesse hos private, hvad jeg først og fremmest ønsker, men naturligvis kan Forholdene, navnlig i de store Byer, vise sig at være saaledes, at det er nødvendigt, at Samfundet træder hjælpende til. Jeg vil haabe og ønske, at den Kommission, der agtes nedsat, vil faa Held og Lykke til at komme frem med Forslag, som kan afhjælpe den tilstedeværende Nød.

Med dette Par Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og uforandret Vedtagelse.

Trier: Boligspørgsmaalet er jo et Hovedspørgsmaal for Sikring af hvert enkelt Medlems Velvære i et civiliseret Samfund, det nærmer sig i Betydning næsten til Ernæringsspørgsmaalet, og en tilfredsstillende Løsning af det er en af Grundbetingelserne for et sundt Familieliv og derfor Samfundslivet uundværlige Egenskaber, som fremmes derigennem. Naar nu Samfundsforholdene i det hele taget og særlig under Krigen har ført ind paa mindre heldige Tilstande, baade hvad Boligernes Mængde og Beskaffenhed og ogsaa deres Brugsvilkaar angaar, er det naturligt og nødvendigt, at Samfundet gennem sine Organisationer, Stat og Kommune, griber ind paa en passende Maade og søger at raade Bod paa Manglerne, inden alt for mange borgerlige og personlige Interesser er satte i Fare. Jeg skal derfor ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, der sigter til at forbedre det offentliges af Forholdene paakrævede Indgriben dels straks, dels i Fremtiden, til den hurtigst mulige Gennemførelse.

Christiansen: Ligesom de ærede foregaaende Talere skal jeg paa min Gruppes Vegne tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag. Det er muligt, at det ærede kongevalgte Medlem havde Ret, da han udtalte, at Lovforslaget kommer noget sent, saaledes gaar det med saa mange gode Ting, de kommer først i sidste Øjeblik, men det udelukker ikke, at der kommer noget godt Resultat ud. Vor Gruppe betragter i hvert Fald Lovforslaget som et Fremskridt, en Anerkendelse af de Bestræbelser, vi igennem adskillige Aar har udfoldet for at faa det offentlige til at interessere sig for dette Spørgsmaal, der har saa stor Betydning, og som, fordi det ikke er løst, i dette Øjeblik afstedkommer saa mange Ulykker. Hvilke praktiske Resultater Lovforslaget vil føre til, er det i dette Øjeblik vanskeligt at udtale sig om. Kommissionens Opgave skal jo være den at undersøge Sagen nærmere.

Jeg vilde gerne benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Minister, selv om det ikke ligger direkte under hans Ressort, at Regeringen straks i saa høj Grad som paa nogen Maade muligt har Opmærksomheden henvendt paa et Forhold, som den højtærede Minister selv var inde paa under den forrige Sags Behandling, nemlig de uhyre Transportvanskeligheder, vi har for Øjeblikket. Jeg har intet Kendskab til Forholdene i de forskellige Provsbyer, men i København er der i dette Øjeblik mange Foretagender i Gang, som i hvert Fald henimod Foraaret forhaabentlig vil kunne bidrage til at afhjælpe noget af den Bolignød, der er. Som den højtærede Minister selv bemærkede før, synes det imidlertid at skulle strande paa Vanskeligheder ved Tilførsel af de nødvendige Materialier. Det er meddelt mig, at det ikke er saadan, at Teglværkerne ikke har Sten, et enkelt Teglværk har meddelt mig, at det har maattet stoppe sin Produktion, fordi dets Lagerplads er overfyldt med Sten, men ved visse Byggeforetagender her i København lader de i Øjeblikket Svendene spadser, i nogle Tilfælde maa de betale dem Vente- penge, fordi man staar og mangler de mest nødvendige Ting, Mursten. Og efter Sigende skal Byen være ganske rensat for Tømmer, som ikke kan komme hertil fra Malmø paa Grund af Besværligheder ved Transporten. Jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden herpaa; jeg ved godt, at Regeringen er vidende om disse Forhold. Hvis der i de nærmeste Dage kunde findes Udveje, som i nogen Grad kunde afbøde det, vilde